

Dosarul nr. 2ra-627/20

Prima instanță - (Judecătoria Orhei, sediul central) V. Severin
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov

DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie în interesele Întreprinderii Individuale „S. Vartic”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „S.Vartic” împotriva lui Vasile Strătilă, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Dispo-Grup” și Birourile executorilor judecătorești Ludmila Șapa și Victoria Țarină, cu privire la revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 5 august 2014 ÎI „S.Vartic” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vasile Strătilă, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Dispo-Grup” și Birourile executorilor judecătorești Ludmila Șapa și Victoria Țarină, cu privire la revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că până la data de 20 aprilie 2011 ÎI „S. Vartic” a fost proprietarul bunurilor imobile situate în xxxxx, cu nr. cadastrale: xxxxx.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 13 iulie 2010, s-a încasat de la ÎI „S. Vartic” în folosul lui Alexandru Piciugov împrumutul nerambursat în sumă de 300 000 euro, dobândă în mărime de 8 000 euro, cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în sumă de 3 000 lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 3 000 lei.

Întru executarea documentului executoriu nr. 2-1322/10, emis de Judecătoria Orhei la data de 29 septembrie 2010, executorul judecătorec Șapa Ludmila, prin încheierea nr. 085-54/10 din 18 ianuarie 2011, a aplicat sechestru pe următoarele bunuri mobile ale ÎI „S. Vartic”: - 7 mese pătrate, 3 mese rotunde, 11 scaune din

lastic, 24 scaune din lemn cu metal, 1 complet din masă de lemn cu 2 scaune lungi; - 4 complete din mese lungi cu câte 2 scaune lungi; - 7 mese, 88 scaune, 7 bucăți de față de masă albă, 8 bucăți acoperire pentru scaune, 1 complet de perdele de culoare alb cu verde - bucăți, 8 bucăți în formă de candelabru cu 8 lămpi, 6 lustre candelabre cu 2 lămpi, 6 tablouri cu imagini din materie, sistem de încălzire (convector) - 5 bucăți, condiționar de model „Toshiba”, „Daiseikai” - 3 bucăți, tumbă cu sertar și 1 secție cu uși - 6 bucăți, încălzitor de apă; - 20 mese, 3 lavoare din inox - 7 secții, 5 mese din inox pentru gătit, boiler pentru apă de 80 l - 1 bucată, de 100 l - 1 bucată, 1 mașină de spălat automat „Electrolux inspire”, 5 polițe, 1 cuptor electric „Unox”, gril - 1 bucată, aragaz „Gefest” - 1 bucată, 1 lavoar din inox, 13 scaune; - 75 scaune, mobilă de antreu cu 152 cuiere, 2 lustre candelabru cu 2 lămpi, 1 oglindă dreptunghiulară, 1 tablou cu materie; - mobilă din antreu, 2 secții cu ușă 1 secție cu cuier, încălzitor convector, tumbă pentru televizor, 1 televizor „Hyundai”, 1 televizor „Samsung”, masă pentru calculator, tumbă pentru sertare, poliță de perete 3 rafturi, dulap 3 secții, 1 oglindă, set pat cu 2 noptiere, set calculator: 1 monitor, 2 boxe audio, 1 procesor, 1 tastatură, 1 masă, 2 scaune lemn și materie, 1 încălzitor (convector), 1 boiler, 1 lavoar alb cu verde, 1 cadă.

La 22 februarie 2011, ÎI „S.Vartic” (în persoana lui Sergiu Vartic) și Vasile Strătilă, au încheiat un contract de arvună, în vederea vânzării-cumpărării imobilului ce aparținea ÎI „S.Vartic” enunțat mai sus.

În baza contractului de arvună din 22 februarie 2011, ÎI „S.Vartic” a primit de la Vasile Strătilă 20 000 euro.

Contractul de vânzare-cumpărare urma să fie încheiat la data de 1 martie 2011 la prețul estimat a imobilului de 600 000 euro.

La data de 20 aprilie 2011, printr-un acord de conciliere dintre ÎI „S.Vartic” și Piciugov Alexandru, în prezența executorului judecătoresc Șapa Ludmila, s-au înțeles că, proprietatea ÎI „S.Vartic” (și anume bunurile imobile ale acesteia) se transmit cu drept de proprietate creditorului Alexandru Piciugov, în contul stingerii datoriei în sumă de 308 000 euro și 6 000 lei, la fel pentru compensarea sumei de 650 495 de lei și 97 200 euro ceea ce constituia datoria ÎI „S.Vartic” față de bancă, achitarea căreia și-a luat-o asupra sa Alexandru Piciugov.

Astfel, la data de 20 aprilie 2011, prin încheierea executorului judecătoresc Șapa Ludmila nr. 085-54/10, s-a dispus: a transmite creditorului Alexandru Piciugov, cu drept de proprietate privată următoarele bunuri imobile cu nr. nr. cadastrale: xxxxx; a permite ÎS „Cadastru” a efectua înregistrarea dreptului de proprietate a lui Alexandru Piciugov asupra bunurilor indicate.

În afară de aceasta, la 20 iunie 2011, Alexandru Piciugov și Vasile Strătilă, în baza contractului de schimb, au făcut schimbul între imobilele situate în xxxxx cu nr. cadastrale xxxxx și imobilul situat în mun. Chișinău, str. Armenească, 31, nr. cadastral xxxx.

La 15 iulie 2011, executorul judecătoresc Șapa Ludmila, i-a transmis o somație lui Vasile Strătilă, prin care i-a fost atrasă atenția asupra faptului că, în încăperile procurate de către acesta se află bunurile mobile care aparțin ÎI „S.Vartic”, sechestrate prin încheierea sa nr. 085-54/10 din 18 ianuarie 2011, concomitent, solicitându-i-se să asigure păstrarea și integritatea acestora.

La 1 septembrie 2011, ÎI „S.Vartic”, în persoana lui Vartic Sergiu și SRL „Dispo Grup”, în persoana lui Vasile Strătilă, au încheiat un contract de colaborare, prin care au convenit să utilizeze în comun pe un termen de 12 luni spațiile comerciale în domeniul alimentației publice.

Totodată, prin încheierea din 1 septembrie 2011, executorul judecătoresc Șapa Ludmila a dispus: a ridica sechestrul aplicat conform procesului-verbal de sechestrul nr. 085-54/10 din 19 ianuarie 2011 la fața locului pe bunurile mobile și imobile ale debitorului.

Concomitent, vizavi de cererea privind revendicarea bunurilor din posesie străină, a indicat că ÎI „S.Vartic” a înaintat cerere de chemare în judecată cu privire la revendicare, reieșind din faptul că Vasile Strătilă până în prezent posedă și folosește ilegal bunurile mobile proprietate a ÎI „S.Vartic”, care au rămas în bunul imobil din r-nul Orhei, s. Peresecina ce i-a fost înstrăinat lui Vasile Strătilă prin intermediul lui Alexandru Piciugov, după expirarea contractului de colaborare din data de 1 septembrie 2011.

S-a menționat că bunurile imobile în litigiu nu au constituit obiect de vânzare-cumpărare, dreptul de proprietate asupra lor a rămas după ÎI „S.Vartic”.

Acest fapt rezultă din conținutul contractului de înstrăinare, din încheierea executorului judecătoresc Șapa Ludmila de aplicare a sechestrului asupra acestora nr. 085-54/10 din 18 ianuarie 2011, din somația executorului judecătoresc Șapa Ludmila din 15 iulie 2011 adresată lui Vasile Strătilă, prin care ultimul a fost obligat să le restituie proprietarului ÎI „S.Vartic”.

În afară de aceasta, în calitate de probă al dreptului său de proprietate asupra bunurilor în litigiu servește și contractul de colaborare din 1 septembrie 2011, dintre ÎI „S.Vartic”, în persoana lui Vartic Sergiu și SRL „Dispo Grup”, în persoana lui Vasile Strătilă.

Astfel, s-a invocat că bunurile mobile nominalizate sunt determinabile individual și se află fără un temei legal în posesiunea străină a lui Vasile Strătilă. Acțiunea în revendicare a proprietarului neposesor - ÎI „S.Vartic” împotriva posesorului neproprietar - Strătilă Vasile, este îndreptată spre restabilirea dreptului de posesiune ce-i aparține proprietarului și de care acesta a fost lipsit.

Proprietarului îi aparține dreptul de posesiune asupra bunurilor sale, dar el nu și poate exercita împuternicirile, deoarece bunurile se află în posesia lui Strătilă Vasile. Odată cu apărarea dreptului de posesiune, acțiunea în revendicare a ÎI „S.Vartic” apără și dreptul de folosință și dreptul de dispoziție, întrucât proprietarul, neavând în posesiune bunurile mobile nominalizate, nu are posibilitatea de a le folosi și de a dispune de ele.

La 29 mai 2015, ÎI „S.Vartic” a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat obligarea lui Strătilă Vasile să-i restituie următoarele bunuri mobile: mese de lemn cu D - 1,20 m x 1,20 m în număr de 34 bucăți în valoare totală de 62 900 lei (factura fiscală nr. SX6048201 din 02.10.2008); scaune - 165 bucăți * 348 lei/bucata = 57 420 lei (factura fiscală nr. SW2260997 DIN 27.11.2009); tume cu sertar și o secție cu uși - 6 bucăți; lustre în formă de candelabru cu 8 lămpi - 8 bucăți; lustră în formă de candelabru cu două lămpi - 8 bucăți (în sală 6 bucăți și în antreu 2 bucăți); tablouri cu imagine din materie - 7 bucăți (în sală 6 bucăți, în antreu 1 bucată); convectoare - 5 bucăți; condiționare de model „Toshiba” și

„Daisekai” - 3 bucăți (1 bucată = 20997,08 lei - factura fiscală nr. DL0786338 din 28.04.2006, 3 bucăți = 62 991,24 lei); fețe de masă albe - 7 bucăți (de facto la fața locului s-au depistat 8 bucăți); acoperire pentru scaune - 8 complete (a câte 20 de bucăți în complet - $20 * 8$) cu prețul de 124,25 lei pentru o bucată * 160 bucăți = 19 896 lei; complete de draperii de culoare alb cu verde - 8 bucăți; mobilă de antreu 2 secții cu ușă cu 152 cuiere - 16 400 lei (factura fiscală KX2025820 din 21.10.2009); oglindă dreptunghiulară - 1 bucată; lavoar de inox (7 secții) - 5 bucăți - 53 207,35 lei (factura fiscală nr. KX2470741 din 27.11.2009); mese de inox - 5 bucăți, 1 bucată = 3294,61 lei * 4 bucăți = 11506,00 lei (factura fiscală nr. KX2470741); cuptor electric „Unox” - 1 bucată; aragaz „Gefest”, „Brest” de culoare albă - 1 bucată; boiler pentru apă - 1 bucată = 2 154,17 lei (factura fiscală nr. KX2470750 din 01.12.2009); gril - 1 bucată; lavoar din inox 1 bucată cu 3 secții = 5 436,28 lei; scaune - 3 bucăți; mese din lemn - 2 bucăți (vol. I, f. d. 75-77).

În susținerea cererii de concretizare, a indicat că bunurile pretinse au fost identificate conform procesului-verbal de sechestru nr. 120-484/15 din 22 aprilie 2015 întocmit de executorul judecătoresc Țărnă Victoria la fața locului pe traseul Orhei-Peresecina-Chișinău km 32, în prezența creditorului Vartic Sergiu, a debitorului Vasile Strătilă, a martorilor și a colaboratorilor de poliție, în baza titlului executoriu nr. 2- 1325/14, emis de Judecătoria Orhei la 19 noiembrie 2014 cu privire la revendicarea bunurilor din posesie și folosință străină.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2015 a Judecătoriei Orhei, cererea de chemare în judecată a ÎI „S.Vartic” împotriva lui Vasile Strătilă, intervenienți accesorii SRL „Dispo-Grup” și Birourile executorilor judecătorești Ludmila Șapa și Victoria Țărnă cu privire la revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind depusă cu omiterea termenului de adresare în judecată. (vol. I, f.d. 151-153)

Prin decizia din 1 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de ÎI „S.Vartic”, s-a casat integral hotărârea din 27 noiembrie 2015 a Judecătoriei Orhei și s-a restituit cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată. (vol. I, f.d. 214-229)

Ulterior, reprezentantul ÎI „S.Vartic”, avocatul Angela Zlotea, a depus cerere de concretizare a cerințelor, iar în motivarea acesteia a concretizat bunurile ce constituie obiectul revindecării în prezenta speță indicând că la fața locului au fost depistate și puse sub sechestru, precum și confirmate prin facturi și registrul contabil, următoarele bunuri: mese de lemn cu D - 1, 20 m x 1,20 m în număr de 34 bucăți în valoare totală de 62 900 lei (factura fiscală nr. SX6048201 din 02.10.2008); scaune - 165 bucăți - 348 lei bucată = 57 420 lei (factura fiscală nr. SW2260997 DIN 27.11.2009); tumbe cu sertar și o secție cu uși - 6 bucăți - 2 240 lei bucată = 13 440 lei (factura fiscală nr. KX2025820 din 21.10.2009); lustre în formă de candelabru cu 8 lămpi - 8 bucăți - 656,23 lei bucată = 5 249,84 lei; lustră în formă de candelabru cu două lămpi - 8 bucăți, cu costul de 1 041 lei bucată (în sală 6 bucăți și în antreu 2 bucăți) = 8 328 lei; tablouri cu imagine din materie - 7 bucăți cu costul de 2 500 lei bucată (în sală 6 bucăți, în antreu 1 bucată) = 17 500 lei; convectoare - 5 bucăți costul la 1 unitate - 1 000 lei = 5 000 lei; condiționere de model „Toshiba” și „Daisekai” - 3 bucăți - 1 bucată = 20 997,08 lei = 62 991,24 lei

(factura fiscală nr. DL0786338 din 28.04.2006); fețe de masă albe - 7 bucăți (de facto la fața locului s-au depistat 8 bucăți), costul unei bucăți de 20 lei = 140 lei, factura fiscală nr. FD 053126 din 10.11.2009); acoperire pentru scaune - 8 complete (a câte 20 de bucăți în complet - 20 x 8) cu prețul de 124,35 lei pentru 1 bucată x 160 bucăți = 19 896 lei (factura fiscală Seria BB nr. 858414); complete de draperii de culoare alb cu verde - 8 bucăți, cu costul unei bucăți de 179,20 lei = 1 433,06 lei (factura fiscală nr. 053126 din 10.11.2009); mobilă de antreu 2 secții cu ușă cu 152 cuiere - 16 400 lei (factura fiscală KX2025820 din 21.10.2009); oglindă dreptunghiulară pentru antreu - 1 bucată = 3 800 lei; lavoar de inox cu 2 secții - 3 bucăți la prețul 1 bucăți de 4063,91, în sumă totală de 12191,73 lei; mese de inox - 5 bucăți dintre care: 1 bucată cu costul de 3 294,61 lei și 4 bucăți cu costul total al acestora de 11 506 lei (factura fiscală nr. KX2470741 din 27.11.2009); cuptor electric „inox” - 1 bucată = 42682 lei (factura fiscală nr. Kx240741 din 27.11.2009); aragaz „Gefest-Brest” de culoare albă - 1 bucată=3800 lei; boiler pentru apă - 1 bucată = 2 154,17 lei (factura fiscală nr. KX2470750 din 01.12.2009); gril (mangal)- 1 bucată=1600 lei; -lavoar (spălătorie) din inox 1 bucată cu 3 secții = 5 435,28 lei (factura fiscală nr. KX2470741 din 27.11.2009); scaune - 3 bucăți -1 bucată 1 000 lei = 3000 lei; mese din lemn - 2 bucăți, cu costul unei bucăți de 712 lei = 1 424 lei. (vol. II, f.d. 88-91)

Prin hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul central, corectată prin încheierea din 1 aprilie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată a ÎI „S.Vartic” împotriva lui Vasile Strătilă, intervenienți accesorii SRL „Dispo-Grup” și Birourile executorilor judecătorești Ludmila Șapa și Victoria Țarnă cu privire la revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a obligat Vasile Strătilă să restituie ÎI „S.Vartic” următoarele bunuri mobile în natură: - mese de lemn cu D - 1,20 m x 1,20 m în număr de 34 bucăți în valoare totală de 62 900 lei (factura fiscală nr. SX6048201 din 02.10.2008); scaune - 165 bucăți - 348 lei bucată = 57 420 lei (factura fiscală, nr. SW2260997 din 27.11.2009); - tumbe cu sertar și o secție cu uși - 6 bucăți - 2 240 lei bucată = 13 440 lei (factura fiscală nr.KX2025820 din 21.10.2009); lustre în formă de candelabru cu 8 lămpi - 8 bucăți - 656,23 lei bucată = 5 249,84 lei; lustră în formă de candelabru cu două lămpi - 8 bucăți, cu costul de 1 041 lei bucată (în sală 6 bucăți și în antreu 2 bucăți) = 8 328 lei; tablouri cu imagine din materie - 7 bucăți, cu costul de 2 500 lei bucată (în sală 6 bucăți, în antreu 1 bucată) =17 500 lei; convectore - 5 bucăți, costul la 1 unitate - 1000 lei = 5000 lei; condiționare de model „Toshiba” și „Daiseikai” - 3 bucăți - 1 bucată = 20 997,08 lei = 62 991,24 lei (factura fiscală nr. DL0786338 din 28.04.2006); fețe de masă albe - 7 bucăți (de facto la fața locului s-au depistat 8 bucăți), costul unei bucăți de 20 lei = 140 lei, factura fiscală nr. FD 053126 din 10.11.2009); acoperire pentru scaune - 8 complete (a câte 20 de bucăți în complet - 20 x 8) cu prețul de 124,35 lei pentru 1 bucată x 160 bucăți = 19 896 lei (factura fiscală Seria BB nr. 858414); complete de draperii de culoare alb cu verde - 8 bucăți, cu costul unei bucăți de 179,20 lei = 1 433,06 lei (factura fiscală nr. 053126 din 10.11.2009); mobilă de antreu 2 secții cu ușă cu 152 cuiere - 16 400 lei (factura fiscală KX2025820 din 21.10.2009); oglindă dreptunghiulară pentru antreu - 1 bucată = 3 800 lei; lavoar de inox cu 2 secții - 3

bucăți la prețul 1 bucăți de 40 63,91 lei, în sumă totală de 12 191,73 lei; mese de inox - 5 bucăți dintre care: 1 bucată cu costul de 3 294,61 lei și 4 bucăți cu costul total al acestora de 11 506 lei (factura fiscală nr. KX2470741 din 27.11.2009); cuptor electric „inox” - 1 bucată = 42 682 lei (factura fiscală nr.Kx240741 din 27.11.2009); - aragaz „Gefest-Brest” de culoare albă - 1 bucată = 3 800 lei; - boiler pentru apă - 1 bucată = 2154,17 lei (factura fiscală nr. KX2470750 din 01.12.2009); gril (mangal) - 1 bucată = 1 600 lei; lavoar din inox 1 bucată cu 3 secții = 5 435,28 lei (factura fiscală nr.KX2470741 din 27.11.2009); scaune - 3 bucăți - 1 bucată 1 000 lei = 3 000 lei; - mese din lemn - 2 bucăți, cu costul unei bucăți de 712 lei = 1 424 lei.

S-a încasat de la Vasile Strătilă, în beneficiul ÎI „S.Vartic”, cheltuielile de judecată în mărime de 4 700 lei, cu titlu de taxă de stat pentru examinarea cererii de apel și cheltuielile suportate de reclamant pentru asistența juridică în mărime de 7000 lei.

S-a încasat de la Vasile Strătilă, în beneficiul Statului taxă de stat neachitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 10 847,57 lei.

S-a comunicat că măsura de asigurare a acțiunii aplicată prin încheierea de asigurarea acțiunii din 19 noiembrie 2015, se menține până la definitivarea prezentei hotărâri.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 21 ianuarie 2019, Vasile Strătilă fiind reprezentat de avocatul Andrei Briceac, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă integral acțiunea, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de avocatul Andrei Briceac, în interesele apelantului Vasile Strătilă.

S-a casat hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul central și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „S.Vartic” împotriva lui Vasile Strătilă, intervenienți accesorii SRL „Dispo-Grup” și Birourile executorilor judecătorești Ludmila Șapa și Victoria Țărnă cu privire la revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la ÎI „S.Vartic” în beneficiul lui Vasile Strătilă suma de 2 000 lei, în contul restituirii taxei de Stat achitată la depunerea cererii de apel.

S-a încasat de la ÎI „S.Vartic” în beneficiul Statului taxa de stat în sumă de 6 155 de lei.

La 30 ianuarie 2020, avocatul Gîlca Ilie în interesele ÎI „S. Vartic”, a declarat recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate și menținerea hotărârii din 21 decembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul central.

În motivarea recursului, a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că este neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, neelucidarea circumstanțelor importante ale cauzei și aprecierea arbitrară a probelor.

Totodată, a menționat că hotărârea primei instanțe este întemeiată.

Consideră că instanța de apel, pronunțând decizia de respingere a acțiunii, s-a manifestat unilateral în favoarea pârâtului și a selectat din materialul probator anexat la dosar, doar aspectele care îl favorizează pe pârât, însă nu a încercat să pătrundă în esența litigiului și să aprecieze starea de fapt lucrurilor nu doar din punct de vedere formal, dar din punct de vedere real.

În acest sens, a indicat că pe de o parte instanța de apel, menționează că: „Bunurile revendicate la momentul primirii încăperilor în baza contractului de schimb, nu se aflau în încăperi și nici nu au fost obiect al contractului.

Proprietar al imobilului menționat Alexandru Piciugov a devenit la data de 20 aprilie 2014 în baza încheierii executorului judecătoresc nr.085-54/10. Nici în contractul de schimb nici în încheierea executorului prin care a fost transmis bunul imobil nu sunt indicate bunurile mobile revendicate de către ÎI „S.Vartic”, însă, pe de altă parte, ignoră probatoriul și faptele incontestabile, și anume că, la 15 iulie 2011 executorul judecătoresc Șapa Ludmila i-a transmis o somație pârâtului Vasile Strătilă, prin care l-a atenționat asupra faptului că în încăperile procurate de către acesta se află bunurile mobile ce aparțin ÎI „S.Vartic”, sechestrate prin încheierea sa nr.085-54/10 din 18 ianuarie 2011, concomitent solicitându-i să asigure păstrarea și integritatea acestora.

La fel, contrar celor constatate, instanța de apel a indicat faptul că Vasile Strătilă nu a participat și nici nu a semnat procesul-verbal privind aplicarea sechestrului din 19 ianuarie 2011 nr. 85-54/10, iar în calitate de debitor a figurat ÎI „S.Vartic” și în calitate de creditor Alexandru Piciugov.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat că nu a fost demonstrat faptul că Vasile Strătilă a primit aceste bunuri printr-un careva act s-au i-au fost transmise la păstrare, or a beneficiat de aceste bunuri, însă instanța nu a ținut cont de cele mai importante aspecte, și anume că la 1 septembrie 2011 ÎI „S.Vartic”, în persoana lui Vartic Sergiu și SRL „Dispo Grup”, în persoana lui Vasile Strătilă, au încheiat un contract de colaborare, prin care au convenit să utilizeze în comun pe un termen de 12 luni spațiile comerciale în domeniul alimentației publice, din care rezultă că în calitate de aport din partea ÎI „S.Vartic” la realizarea părții sale din contractul nominalizat, acesta a pus la dispoziția SRL „Dispo Grup” utilajele care erau amplasate în imobilele procurate de către SRL „Dispo Grup” și care aparțineau ÎI „S.Vartic” și erau sechestrate.

Totodată, prin încheierea din 1 septembrie 2011, executorul judecătoresc Șapa Ludmila a dispus ridicarea sechestrului aplicat conform procesului-verbal de sechestr nr. 085-54/10 din 19 ianuarie 2011 la fața locului pe bunurile mobile și imobile ale debitorului.

Iar, la expirarea celor 12 luni stabilit în contractual de colaborare încheiat între ÎI „S.Vartic” și SRL „Dispo Grup”, ÎI „S.Vartic” nu a mai avut posibilitatea să-și primească bunurile sale pe care le deținea cu drept de proprietate.

Astfel, a concluzionat că instanța de apel a emis o decizie arbitrară și nemotivată, fapt care impune în mod categoric casarea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă

legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 4 noiembrie 2019 (vol. II, f.d. 186), însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurentă lipsește. Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 30 ianuarie 2020 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 3 martie 2020 în adresa intimaților a fost expediată copia cererii de recurs depusă de ÎI „S.Vartic” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința din 12 martie 2020, intimatul Vasile Strătilă fiind reprezentat de avocatul Andrei Briceac, a solicitat declararea recursului ÎI „S.Vartic” drept inadmisibil.

Prin încheierea din 8 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie în interesele ÎI „S. Vartic”, a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Verificând decizia contestată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, cu casarea integrală a deciziei și remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural. Deși alin. (3) al normei enunțate specifică concret care încălcări sau erori se consideră drept omisiuni procedurale, alin. (4) menționează că și săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar alin. (5) al normei date prevede că temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Astfel, Colegiul reține că conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Art. 241 alin. (1-5) din Codul de procedură civilă prevede că instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii.

Hotărârea judecătorească constă din partea introductivă și partea dispozitivă. În cazurile prevăzute la art. 236 alin. (5), hotărârea judecătorească constă din partea introductivă, partea descriptivă, motivare și dispozitiv. Fiecare parte a hotărârii se evidențiază separat în textul acesteia.

În partea introductivă se indică locul și data adoptării, denumirea instanței care o pronunță, numele membrilor completului de judecată, al grefierului, al părților și al celorlalți participanți la proces, al reprezentanților, obiectul litigiului și pretenția înaintată judecătii, mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței.

În partea descriptivă se indică succint pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile celorlalți participanți la proces.

În motivare se indică: circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Totodată în conformitate cu art. 373 alin. (1-5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Iar conform prevederilor art. 390 alin. (1) lit. e), f) din Codul de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină: motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă, concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

În altă ordine de idei, Colegiul notează că Codul de procedură civilă consacră principiul general după care orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv. Această dispoziție este edictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor, cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

Pentru satisfacerea acestui principiu, judecătorii fondului urmează să arate motivele de fapt și de drept care au format convingerea lor, să enunțe cele constatate și dovezile care au determinat-o.

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, CtEDO a statuat în repetate rânduri necesitatea motivării hotărârilor, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (*Hirvisaari vs. Finlanda*).

În acest sens se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cerințele și obiecțiile formulate de către părți.

Omiterea aspectului dat constituie o încălcare a art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, care garantează oricărei persoane dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale.

Deci, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre.

În prezenta cauză, instanța de recurs constată că, ÎI „S.Vartic” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vasile Strătilă, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Dispo-Grup” și Birourile executorilor judecătorești Ludmila Șapa și Victoria Țarină, cu privire la revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină și compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis cererea de chemare în judecată.

Instanța de apel, judecând apelul declarat de avocatul Andrei Briceac în interesele apelantului Vasile Strătilă, la admis, a casat hotărârea din 21 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul central și a pronunțat o hotărâre nouă, prin care a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎI „S.Vartic” împotriva lui Vasile Strătilă, intervenienți accesorii SRL „Dispo-Grup” și Birourile executorilor judecătorești Ludmila Șapa și Victoria Țărnă cu privire la

revendicarea bunurilor mobile din posesie și folosință străină și compensarea cheltuielilor de judecată.

La fel, a încasat de la ÎI „S.Vartic” în beneficiul lui Vasile Strătilă suma de 2 000 lei, în contul restituirii taxei de Stat achitată la depunerea cererii de apel și în beneficiul Statului taxa de stat în sumă de 6 155 de lei.

În motivarea soluției emise, în opinie majoritară, instanța de apel a concluzionat că la caz nu a fost demonstrat dreptul de proprietate asupra bunurilor mobile de către ÎI „S.Vartic”, iar simpla declarație făcută în cererea de chemare în judecată că bunurile mobile nu au fost obiect de vânzare-cumpărare, proprietatea lor rămânând după ÎI „S.Vartic”, nu poate servi drept probă sau declarație care să fie pusă la baza unei hotărâri.

Instanța de apel a reținut că nu a fost demonstrat faptul că pârâtului Vasile Strătilă i-au fost transmise la păstrare bunurile revendicate printr-un careva act, sau că acesta a beneficiat de aceste bunuri.

Totodată, contrar celor susținute mai sus, în opinia instanței de apel, bunurile mobile în cauză nu au constituit obiect al contractului de vânzare-cumpărare, proprietatea asupra lor rămânând după ÎI „S.Vartic”.

Examinând recursul, Colegiul constată că instanța de apel a examinat apelul superficial, fără a da apreciere tuturor circumstanțelor cauzei și probelor anexate la materialele cauzei, care sunt importante pentru soluționarea justă a litigiului, precum și, decizia este nemotivată și contradictorie.

Colegiul precizează că soluția adoptată de către instanța de apel este nemotivată și contradictorie, deoarece din textul acesteia nu se reliefează o motivare amplă asupra tuturor argumentelor expuse de către participanții la proces, precum și nu sunt apreciate toate probele importante pentru soluționarea cauzei, în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă.

În sensul dat, instanța de recurs constată că decizia instanței de apel cuprinde convingeri neexplicite care sunt analizate și apreciate superficial, fără a da apreciere clară suportului probatoriu prezent la materialele cauzei din care rezultă relațiile dintre părțile litigante.

Instanța de apel s-a abținut de a da un răspuns convingător la expunerile de bază invocate de părți. Argumentele formulate în fața nu au fost clarificate de instanța de apel, deși ultima avea obligația de a se pronunța asupra fiecărui argument, astfel ca acestea să fie răsturnate de instanță, pentru a da posibilitate instanței de recurs să exercite controlul judiciar a soluției pronunțate.

Colegiul atrage atenția asupra faptului că decizia instanței de apel este contradictorie, or, la pct. 41 din decizie instanța atestă că bunurile mobile în cauză nu au constituit obiect al contractului de vânzare-cumpărare, proprietatea asupra lor rămânând după ÎI „S.Vartic”, iar la pct. 42 aceasta constată că nu a fost demonstrat dreptul de proprietate asupra bunurilor date de către ÎI „S.Vartic”, or simpla declarație făcută în cererea de chemare în judecată că bunurile nu au fost obiect de vânzare-cumpărare, proprietatea lor rămânând după ÎI „S.Vartic”, nu poate servi drept probă sau declarație care să fie pusă la baza unei hotărâri.

Respectiv, se conturează concluzia că constatările instanței de apel nu conțin o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și emiterii deciziei la care s-a ajuns.

Corelând circumstanțele expuse supra cu normele legale citate, instanța de recurs ajunge la concluzia că soluția adoptată de către instanța de apel este nemotivată, deoarece din textul acesteia nu se reliefează o motivare amplă asupra tuturor motivelor expuse de către participanții la proces în prezenta acțiune, precum și nu sunt apreciate toate probele importante pentru soluționarea cauzei.

În circumstanțele enunțate și contextul normelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că decizia instanței de apel nu satisface criteriile legalității și temeiniciei unui act judecătoresc deoarece, nu corespunde prevederilor art. 241 din Codul de procedură civilă.

Colegiul reiterează că, motivarea este un element esențial al hotărârii judecătorești, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar de legalitate și temeinicie. Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 239 din Codul de procedură civilă și art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat cert că decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău nu satisface standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiune care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia și a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecare, instanța de apel urmează să ia în considerare cele menționate și reexaminând cauza să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al participanților la proces la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie în interesele Întreprinderii Individuale „S. Vartic”.

Se casează decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „S.Vartic” împotriva lui Vasile Strătilă, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Dispo-Grup” și Birourile executorilor judecătorești Ludmila Șapa și Victoria Țarină, cu privire la revendicarea bunurilor mobile din posesie și

folosință străină și compensarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța apel, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari